

6. neděle velikonoční

26. květen 2019

číslo 21.

ročník XIV.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

S radostným zvoláním zvěstujte, hlásejte po celém světě: Pán vykoupil svůj lid. Aleluja.

1. čtení: Sk 15,1-2.22-29

2. čtení: Zj 21,10-14.22-23

Ev.: Jan 14,23-29

**Žl 67 At' tě, Bože, velebí národy,
ať tě velebí kdekterý národ!**

Panna Maria – Královna máje

Z řeckého bájesloví: Na ostrově Kréta je jeskyně, kterou dal zbudovat král Minós. V této jeskyni je mnoho chodeb a chodbiček, které se navzájem tak proplétají a křížují, že kdo tam vejde, nemá šanci dostat se z jeskyně ven. V tomto labyrintu žil netvor Minotaurus. Pohltl každého, kdo se do tohoto bludiště dostal. Město Athény muselo jako daň posílat každý rok sedm mladíků a sedm dívek na Krétu. Tito mladí lidé se stali potravou pro netvora. Vždy bylo dost pláče, když se losem určovalo, které děti musí přijít o svůj život takovým strašným způsobem. Až jednou se nechal vylosovat princ Théseus. Ne proto, aby byl pohlcen, ale proto, aby zabil netvora a tak zachránil mnohé nevinné životy. Když se dostal na ostrov Krétu, setkal se s princeznou Ariadné. Té bylo prince líto, protože si uvědomovala, k jak těžkému úkolu se odhodlal. Rozmýšlela, jak by ho mohla zachránit. Dostala nápad: Dala mu velké klubko nití, aby před vchodem do jeskyně nit uvázal, a s klubkem prošel zrádným labyrintem. Až splní svůj úkol, bude se moci podle nitě správně vrátit zpět. Théseus tak učinil. Když se v labyrintu potkal s netvorem, pustil se s ním do boje. Po těžkém zápase zvítězil a pomocí nitě se vrátil až k východu z jeskyně. Takto zachránil sebe i ostatní před strašným netvorem.

Svět, v němž žijeme, se v mnohém podobá labyrintu, v kterém se kříží mnohé cesty, cestičky a chodníky. V labyrintu světa lze velmi snadno zabloudit, protože ze správné cesty nás svádějí naši nepřátelé. Naštěstí nám přichází na pomoc ne královská dcera, ale Královna nebe – Panna Maria. Ona nám nepodává klubko nití, ale svoji vlastní ruku, aby nás vedla cestami a chodníky našeho

života. Ona nás dokáže ochránit před zablouděním, před nebezpečím těla i duše, pokud Ji o to budeme prosit. A nejen to, Ona dokáže přivést na správnou cestu i ty, kdo už zabloudili.

V Pasově je poutní chrám, v němž je milostný obraz Panny Marie. V jisté době před ten obraz pravidelně přicházel bývalý univerzitní profesor Brull. Přicházel sem za každého počasí, navzdory svému stáří i nemoci. Jeho známí si všimli, jak se zbožně modlívá před obrazem Panny Marie. Jednou jeden z nich prozradil svůj údiv a zeptal se Brulla, proč sem přichází za každého počasí, a tak upřímně se modlí. Tehdy Brull řekl: „Můj drahý, já už stojím těsně nad hrobem a mám za sebou hrozný život. Svobodní zednáři mě navrhli za profesora na univerzitě v Landsшту. Mým hlavním úkolem tehdy bylo odvracet mladé lidi od církve a získávat je pro svobodné zednářství. Tento nehezky úkol jsem plnil velmi svědomitě. Kolik mladých lidí jsem zničil svými přednáškami, to nevím, ale málo jich nebylo. Za toto všechno se musím zodpovídat před soudným Božím stolicí. Když mi nepomůže Ona,“ přitom ukázal prstem na obraz Matky Boží, „jak obstoím před Boží spravedlností?“ Oči se mu zalily slzami. Byly to slzy strachu, lítosti, ale i naděje. Uvědomoval si, že před soudný Boží stolec nepůjde sám, ale půjde s Pannou Marií, která je nejen jeho Matkou, ale také Matkou Soudce, který ho bude soudit. Pokud soudce a souzený mají stejnou matku, tak potom jsou si bratry a jejich společná matka udělá všechno, aby bratr bratra neodsoudil. Samozřejmě toho si byl vědom univerzitní profesor Brull, ale toto si uvědomujeme také my, neboť Panna Maria je i naší Matkou.

Panna Maria je Matkou nás všech. Ve Francii je městečko Ars, v němž kdysi působil svatý farář Jan Vianney. Mnozí lidé k němu chodili pro útěchu. Rádi se u něho také zpovídali, protože jim připomněl hříchy, na něž zapomněli. Před jeho zpovědnicí stály dlouhé řady. Jednou do městečka Arsu přišla jistá paní ze Španělska. Byla oblečená v černém a na její tváři byla vidět bolest, kterou prožívala. Světec vyšel ze zpovědnice a procházel kolem ní. Sehnul se a řekl jí: „Neplačte, je spasen!“ Ona sebou škubla a on zopakoval tato slova. Žena zakroutila hlavou a řekla: „To není možné, vždyť spáchal sebevraždu.“ Světec pomalu a vážně vysvětloval: „Je spasen, jeho duše je v očistci a potřebuje vaše mnohé modlitby. Když skočil z mostu do vody, za ten krátký čas mezi mostem a hladinou vzbudil dokonalou, nadpřirozenou lítost. Tuto milost mu vyprosila Panna Maria, neboť během života vždy v měsíci květnu zdobil její sochu květy. Vzpomeňte si, že někdy si k vám přiklekl, když jste se modlila před její sochou.“ Žena se divila, odkud toto všechno ví, vždyť jí řekl všechno tak přesně, jak to skutečně bylo.

Panna Maria nemůže zapomenout ani na tu nejmenší službičku, kterou Ji prokážeme. Jistě nezapomene ani na naše květnové modlitby a pobožnosti, kterými Ji budeme oslavovat.

Do přístavu Gabon připlula loď, která přivezla věci pro misijní stanici. Bílý otec, tak nazývali černoši svého misionáře, přišel převzít tyto věci, aby je potom přepravil po řece do misijní stanice. S misionářem přišlo i šestnáct mladých a silných černochů, aby mu pomáhali. Jeden námořník je pozoroval, jak usilovně pracovali. Až se obrátil na jednoho z nich a řekl: „Co to máš na krku na řetízku?“ – „No přece medailónek.“ – „K čemu ti to je?“ Mladý černoch se podíval na námořníka a řekl: „Co to máš na rukávu?“ a ukázal na zlaté vyšitou kotvu. Námořník mu řekl: „Přece kotvu.“ – „Co to znamená?“ zeptal se černoch. Námořník mu odpověděl: „To znamená, že jsem námořník a že mám rád svoji loď.“ – „No vidíš,“ pravil černoch a přitom ukazoval na svůj medailónek, „to znamená, že jsem už křesťan a mám rád svoji Matku, Pannu Marii.“ Námořník už neměl co říct, jen pochválil černocha, že se tak směle hlásí ke svému křesťanství a k Panně Marii.

Zpytujeme svědomí a zkoumejme, jaký je náš vztah ke křesťanství, k Pánu Ježíši, k církvi a k Panně Marii, která je naší Matkou!

V měsíci květnu se můžeme zamyslet nad tím, jaký vztah má Panna Maria ke svým ctitelům a jaký vztah mají děvčata a ženy k Panně Marii.

Řeholní sestra z Kongregace dcer Panny Marie Pomocnice píše: „Po smrti své matky jsem zůstala sama se sestrou, která se vůči mně nechovala nejlépe. Od matky jsem se však naučila spoléhat se na Pannu Marii a ve všem se odevzdávat do její ochrany. A tak s její pomocí se mi podařilo, že jsem svoji sestru začala mít skutečně ráda, i přesto, že se ke mně tak chovala. Jednou mě poslala do blízké vesničky k jednomu pánovi, který bydlel sám. Když jsem přišla, zaklepala jsem na dveře. Otevřel mi a pozval mě dovnitř. Nic zlého jsem netušila. Pozvání jsem přijala. Jen co jsem vkročila do pokoje, hned zamkl dveře na klíč, vytáhl jej ze zámku a strčil do kapsy. Začala jsem se třást jako osika. Tušila jsem nebezpečí, které mi hrozilo. Muž vytáhl nůž a řekl mi: »Odtud už neutečeš!« Tehdy jsem s největší vroucností silně zvolala: »Maria, Pomocnice, zachraň mě!« V té chvíli se dveře pokoje samy otevřely a já jsem jimi vyběhla ven. Běžela jsem a surovec za mnou křičel: »Jestli to někomu prozradíš, tak tě zmlátím!« Jen teď porušuji tajemství, abych vzdala slávu Bohu a poděkovala Panně Marii, která mě od dětství vzala pod svoji ochranu. K ní se snažím přivést všechna děvčata, jež jsou mi nyní svěřena.“

V inspektoriálním domě salesiánů na souostroví Antily organizovali soutěž mariánských kreseb. Rovněž jistě děvčátka se rozhodlo pro účast v soutěži. V určený den představilo svůj výkres, na němž byla namalována Panna

Maria Pomocnice. Byl to poměrně skromný obraz. Ale matka, aby odměnila lásku, s níž jej malička malovala, dala obraz zarámovat. Se sklem a pozlaceným rámem to už byl docela pěkný obraz. Umístila jej do pokojíčku děvčátka. „Když dcerka tak miluje Pannu Marii, ať nám ji Ona ochraňuje!“ říkala matka.

Děvčátko spávalo vedle pokoje rodičů. Ti nevěnovali velkou pozornost tomu, že ji někdy slyšeli mluvit ze snu, neboť věděli, že se to občas stává. Tak se stalo, že jednou v hluboké noci nevěnovali pozornost tomu, když slyšeli, že malička volala: „Maminko, maminko!“ Až když uslyšeli i jiné zvuky kromě jejího volání, přiběhli a spatřili ustrašenou dcerku se zkrvavenými rukama, v kterých držela zlomenou dýku. „Nedotkl se mě, nedotkl se mě!“ říkalo dítě s pláčem. „Kdo?“ – „Ten člověk, který sem vešel. Nedotkl se mě! Když vešel, začala jsem silně křičet a on mi vyhrožoval: »Mlč, nebo tě zabiju!« a hrozil mi dýkou, ale já jsem mu dýku zlomila. Ne já, ale Panna Maria. Ona mu bránila, já jsem neměla sílu, ale ona mi pomáhala.“

Děvčátko mělo poraněné a zakrvácené ruce. Zlomilo dýku z oceli, jako kdyby to byla křehká hračka. Cítila, že to nebyla ona, a přece měla v rukou polámanou dýku a ruce jí krvácely. Matka se slzami v očích pohlédla na obraz Panny Marie Pomocnice, který sama umístila nad dceřinu postýlku, a řekla: „Ochraňuj mi ji!“ Nyní tiskla k srdci svoji dcerku, která mezi vzlyky opakovala: „Nedotkl se mě.“ Stalo se to na souostroví Antily v roce 1977.

Šťastné dítě, které matka již v jeho útlém věku svěří pod ochranu Panny Marie. Šťastné děvče, které uctívá Pannu Marii jako svoji skutečnou duchovní Matku a svěřuje se její mateřské ochraně. Panna Maria nikdy nezkłame ty, kdo jí důvěřují. Velmi jí na nás záleží. Byla to poslední vůle jejího Syna, aby nás přijala za svoje děti. Maria svoji mateřskou povinnost vždy plní. První povinností matky je dát dítěti život a pak tento život chránit. Panna Maria nás zrodila pro život věčný, proto nás chrání vždy, když někdo ohrožuje náš věčný život. Milá děvčata, drahé sestry! Pokud se některá z vás ještě nesvěřila pod ochranu Panny Marie, ať to udělá teď v mariánském měsíci květnu. To vám ze srdce přeji a otcovsky radím.

P. Štefan Ištvaník CSsR, časopis Světlo

KOUTEK PRO DĚTI

6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (26. 5. 2019)

Evangelium Jan 14,23–29

Tipy pro aktivitu doma

Milí rodiče, milé děti, dnes můžeme dál přemýšlet o lásce a pokoji, který dává Ježíš. Kdo miluje Ježíše, zachovává Jeho slova. A co po nás Ježíš chce? Vždycky jen dobro! Budeme-li tedy žít podle Jeho rad, budeme Jeho dětmi i přáteli. On nám dá do srdce opravdový pokoj. Duch Svatý nám pomůže žít podle Jeho slov – prosíme Ho o pomoc, abychom se vždy dobře rozhodovali a podle Ježíšových slov žili.

Připravte si: kartičku.

Na obrázku jsou nakreslené ruce, které se chystají spojit – jedná se o přátelské gesto. Při mši svaté si předáváme pozdravení pokoje. Popřemýšlejte společně, proč si tento pozdrav dáváme. Zjistěte, ve které části mše svaté to probíhá, a připomeňte si, co si při tomto pozdravení vzájemně říkáme.

Ohlášky:

* Modlitební společenství bude ve čtvrtek v 19 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.

* Zveme všechny, famiky, čítatele Panny Marie Hostýnské, členy MSH na setkání s členy Výboru Matice svatohostýnské v neděli 2. června 2019 odpoledne ve 14:00 v kostele v Hustopečích. Po svátostném požehnání budou následovat informace z dění na Sv. Hostýně a bude čas i na dotazy. Těší se členové MSH.

* Farní tábor pro děti ve věku od 7 do 15 let proběhne ve dnech 5. 8. – 11. 8. 2019 v RS Skavsko. Kapacita ubytování je omezena, proto budou upřednostněni ti zájemci, kteří se přihlásí dříve. Přihlášky si můžete vzít na stolečku v kostele. Vyplněnou ji pak předejte P. Františkovi nebo Dáši Jakešové. Přihlášky, prosím, nevazujte do poštovní schránky. Cena tábora je 1.800,- Kč.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 26. 5. do 2. 6. 2019

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
6. neděle velikonoční 26. 5. Sbírka na pomoc křesťanům v Síríi	Hustopeče	8:00	Za † rodinu Veverkovu, Poláškovu, Šindlerovu a na poděkování PB za přijatá dobrodíní s prosbou o dar zdraví a ochranu PM
	Černotín	9:30	Za † Josefa Plesníka, † Vladimíra Rýpara, Zdeňka a Františku Malíkovy, živou rodinu, rodiče a dvo
	Bělotín	11:00	Za † Evu Rabelovou, její rodiče, živou a † rodinu Rabelovu
	Hustopeče	14:00	Májová pobožnost na hřbitově (začátek v kostele)
Pondělí 27. 5. <i>sv. Augustin z Canterbury</i>	Špičky	17:30	Na poděkování PB za 50 let života s prosbou o další Boží požehnání a ochranu PM
Středa 29. 5. <i>sv. Maximin</i>	Černotín	17:30	Za † Ludmilu Porubskou a manžela
Čtvrtek 30. 5. <u>Nanebevstoupení Páně,</u> <u>slavnost</u>	Bělotín	16:30	Za † maminku Boženu Kociánovou, za rodinu Dohnálkovu, živou rodinu a dvo
	Hustopeče	18:00	Za † Jana Pospíšila, rodiče z obou stran a za živou a † rodinu Za † Antonína a Žofii Horákovy, Františka a Štěpánku Kubíkovy, syna Antonína, Ladislava, snachu Milunku a Zdenku
Pátek 31. 5. <i>Navštívení Panny Marie, svátek</i>	Hustopeče	18:00	Za Zdislavu a Františka Rušarovy, živou a zemřelou rodinu a dvo Za rodinu Vašíčkovu, Trefilovu, Baraňákovu a dvo
Sobota 1. 6. <i>sv. Justín, památka</i>	Černotín	17:30	Za Františka Vašinu a za † sourozence
7. neděle velikonoční 2. 6. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Na poděkování PB za 57 let společného života
	Hustopeče	14:00	Svátostné požehnání

O H L Á Š K Y

V sobotu 1. VI. v 10³⁰ hod. budou ve farním kostele Povýšení sv. Kříže v Hustopečích sezdáni slečna Šárka Beránková z Vrutic a pan Leoš Vrána z Vysoké. Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.